

→ Tribuna oberta

Andorra, paradís fiscal, infern social

GABRIEL UBACH, Secretari general de l'USDA

Vivim temps complicats, sobretot per a tots els treballadors i treballadores que a hores d'ara es troben sense feina. La situació és molt delicada tant a nivell social com de subsistència. Unió Sindical d'Andorra (USdA) no para de rebre el degoteig de persones que són acomiadades per diverses raons. I, davant de tota aquesta situació de precarietat, quines possibles solucions ofereix el Govern d'Andorra a les desemparades famílies dels treballadors del país?

Actualment molts treballadors i treballadores no saben què més inventar ni què dir als seus fills davant d'una situació que ha esdevingut desesperant. Mentre que als països veïns els diferents governs fan mans i mànigues per reduir l'impacte de la crisi mundial a les empreses i sobretot a les famílies, nosaltres ens demanem: on són les ajudes efectives que el Govern d'Andorra ofereix a les famílies en dificultats? On són solucions reals per les malmes economies de les empreses i famílies? Des d'Unió Sindical d'Andorra, no veiem que el Govern agafi el toro per les banyes per aportar solucions a les persones que ho estan passant molt malament i que es veuen obligades a anar a la beneficència. Tothom actualment coneixem algú que ho està passant molt malament, famílies que no poden pagar ni tan sols el menjador escolar dels seus fills.

On són els fantàstics propòsits del pla 2020? On ha quedat aquella Andorra on l'a-

tur no existia? Les prediccions de l'Andorra paradís fiscal, infern social estan arribant a la seva cota més alta. Tots aquells que defensaven que Andorra no feia cap falta un atur, que els ho expliquin a totes les famílies i persones que ara s'hi troben. Ah! I per cert i si d'aquí a tres mesos no han trobat feina es quedaran sense cobertura sanitària. Per a alguns tampoc és necessària la sanitat universal, oi?

I encara no hem tocat fons. Disset anys de polítiques liberals, 17 anys d'abundància per a alguns, ens han portat a la situació en què ens trobem actualment: amb un país desvertebrat socialment, trinxat i hipotecat fins a les celles.

Als països europeus hem vist com els governs han salvat, aportant capitals colossals, el sistema financer; a Andorra, amb un deute públic de 700 milions d'euros i la comunitat econòmica europea tenint-nos al centre de l'ull pel tema dels paradisos fiscals, ens espera un futur molt negre. Però mentrestant alguns han fet l'agost tots aquests anys a les costelles de la padrina, i amb el deute assumit continuaran fent l'agost durant uns quants anys, mentre que els andorrans de segona, aquells que no tenen la cartera ben plena, continuaran passant-ho molt malament.

És hora de les responsabilitats polítiques i socials. És hora de jutjar les polítiques neoliberals que han fet les fortunes arreu i que ha portat el món a la pitjor crisi bancària i social de tota la seva història.

//opinio@mes.ad